

Històries del PORT

El monitor

Durant la guerra de Secessió dels Estats Units es van viure els primers combats navals entre vaixells cuirassats. Servint al bàndol federal hi havia el monitor, un vaixell de guerra blindat, petit, però equipat amb un canó d'artilleria d'alt calibre. Útil a prop de la costa i en la navegació fluvial, el monitor va viure una segona joventut durant la Primera Guerra Mundial, al servei de la Royal Navy, atacant posicions alemanyes prop de la costa. Els darrers a usar-lo van tornar a ser els americans, durant la guerra del Vietnam.

FONS CARLOS DE ANGLUO/AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

Les bromes

En lèxic mariner, les bromes no fan cap gràcia. I no parlem d'una boira poc espessa, sinó d'uns mol·luscs marins petits, allargats, de to blanquinós, gairebé translúcid, que s'alimenten de cel·lulosa. Depenent del tipus de fusta, les bromes podien deteriorar el buc d'un vaixell en qüestió de mesos.

Projectes a primera línia

Fa més de cent anys, el Port de Barcelona tenia un aspecte ben diferent de com el coneixem ara. Ni passeigs marítims, ni muntanyes de contenidors de mercaderies, ni grans grues a dins de l'aigua formaven part del panorama marítim de la Ciutat Comtal. De propostes, però, no en van faltar.

L'any 1895, l'Ajuntament de Barcelona va acordar la construcció d'un passeig marítim per dinamitzar la línia de la costa a l'oest de la Barceloneta. El pla, que preveia un ambiciós projecte de reforma urbanística elaborat per l'arquitecte Ricard Alsina, incloïa la creació del primer passeig marítim, des del carrer de la Marina (avui, entre els gratacels de l'Hotel Arts i la Torre Mapfre) fins al Besòs, on avui s'acaba la Diagonal. El projecte d'Alsina també preveia la creació d'un gran parc al Besòs, com ja havia proposat Ildefons Cerdà en el pla de l'Eixample. Pel que fa a l'est del litoral marítim, es preveia fomentar les activitats lúdiques i esportives a la Barceloneta, sobretot a la zona de la platja

de la Mar Bella, i es reservava la zona als peus de Montjuïc i de Can Tunis per a l'ampliació de les instal·lacions del port. Les limitacions del pressupost i les necessitats portuàries no van fer possible executar la previsió. Deu anys després, el 1905, es va gestar un nou projecte per obrir el parc de la Ciutadella i l'Eixample al mar, però tampoc no es va poder dur a la pràctica.

Les primeres intervencions a la platja no van arribar fins al 1915 (a la imatge, treballadors a la sorra de la Mar Bella darrere dels tallers Nuevo Vulcano, manipulant una grua manual, durant les obres). Els temporals devastadors dels darrers mesos de l'any anterior havien obligat a reforçar les esculleres, per evitar que la sorra cedís a l'empenta insistent de l'aigua.

Però no seria fins a la darrereria dels anys vuitanta del segle XX, quan Barcelona va ser confirmada com a seu olímpica, que la capital catalana s'obriria definitivament al mar amb les obres més ambicioses de la seva història, a primera línia.